

- 3) Är den nationella domstolen, mot bakgrund av principen om processautonomi, skyldig att beakta sådana bindande anvisningar som den har fått av högre instans i samband med att dess avgörande har upphävts och målet återförvisats för ny prövning, när det finns anledning att anta att dessa anvisningar strider mot gemenskapsrätten?
- 4) Är det, om den berörda vården inte kan erhållas i den medlemsstat i vilken den sjukförsäkrade är bosatt, för att denna medlemsstat ska vara skyldig att ge tillstånd för vård i en annan medlemsstat enligt artikel 22.1 c i förordning nr 1408/71, tillräckligt att den berörda typen av vård omfattas av de förmåner som utges enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten även om den konkreta behandlingsmetoden inte uttryckligen nämns?
- 5) Utgör artikel 49 EG och artikel 22 i förordning nr 1408/71 hinder mot en nationell bestämmelse, såsom artikel 36.1 i sjukförsäkringslagen, enligt vilken obligatoriskt försäkrade personer endast har rätt till delvis eller full ersättning av kostnader för vård utomland, om de har fått ett förhands-tillstånd som rör denna vård?
- 6) Måste den nationella domstolen tvinga den behöriga institutionen i den stat i vilken den sjukförsäkrade är bosatt att utfärda handlingen avseende vård utomlands (E112-blankett) när den anser att beslutet att inte utfärda en sådan handling är rättsstridig, om ansökan om handlingen gjordes före vården utomlands erhöles och vården var avslutad vid tidpunkten för domstolsavgörandet?
- 7) För det fall att föregående fråga ska besvaras jakande och den nationella domstolen anser att ett beslut att inte utfärda tillståndet för vård utomlands är rättsstridigt, hur ska då den sjukförsäkrades kostnader för vården ersättas:
- a) Ska kostnadens ersättas omedelbart av den stat i vilken den berörde är försäkrad, eller av den stat i vilken vården erhöles, efter uppvisande av tillståndet för vård utomlands?
- b) Till vilket belopp ska kostnaderna ersättas för det fall att kostnaden för de förmåner som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken den berörde är bosatt skiljer sig från kostnaden för de förmåner som utges i den medlemsstat i vilken vården erhöles, med hänsyn till artikel 49 EG enligt vilken inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster är förbjudna?

Talan väckt den 15 maj 2009 — Storhertigdömet Luxemburg mot Europeiska parlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-176/09)

(2009/C 180/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz och advokaten P. Kinsch)

Svarande: Europeiska parlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen, i första hand, ska

— ogiltigförklara frasen ”och på den flygplats i varje medlemsstat som har det högsta antalet passagerarrörelser” i artikel 1.2 i europaparlamentets och rådets direktiv 2009/12/EG av den 11 mars 2009 om flygplatsavgifter (¹),

— i andra hand ogiltigförklara direktivet i dess helhet, och

— förplikta Europeiska parlamentet och Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Storhertigdömet Luxemburg åberopar två grunder till stöd för sin talan.

Som första grund gör sökanden gällande att principen om icke-diskriminering har åsidosatts då en flygplats som Luxembourg-Findel, på grund av att tillämpningsområdet för direktiv 2009/12/EG har utsträckts till att även omfatta flygplatser ”som har det högsta antalet passagerarrörelser”, åläggs administrativa och ekonomiska skyldigheter som andra flygplatser som befinner sig i en jämförbar situation kan undkomma, utan att denna särbehandling objektivt kan rättfärdigas. I detta avseende framhåller sökanden i synnerhet situationen för flygplatserna Hahn och Charleroi, vilka har samma försäljningsområde som flygplatsen i Findel och som båda har fler passagerarrörelser än den sistnämnda men som inte åläggs samma skyldigheter. Förkomsten av nationella gränser mellan dessa tre flygplatser rättfärdigar inte att de ska behandlas olika.

Som andra grund gör sökanden gällande att den ifrågavarande bestämmelsen inte respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Ingreppet på europeisk nivå är nämligen inte

nödvändigt för att reglera en situation som mycket väl kan regleras nationellt såvida tröskeln av fem miljoner passagerare inte uppnås. Direktivets tillämpning leder dessutom till ytterligare oberättigade procedurer och kostnader för en flygplats som Findel vars enda särdrag är att den utgör den flygplats som har flest passagerarrörelser i en medlemsstat utan att detta faktum har någon reell betydelse i förhållande till direktivets syften.

(¹) EUT L 70, s. 11.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Belgien) den 15 maj 2009 — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Maire-Noëlle Solvay, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh mot Région wallonne

(Mål C-177/09)

(2009/C 180/51)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Maire-Noëlle Solvay, Alix Walsh

Motpart: Région wallonne

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 1.5 i direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (¹) tolkas som att direktivet inte är tillämpligt vad avser en rättsakt, såsom regionen Valloniens dekret av den 17 juli 2008 om vissa tillstånd för vilka det föreligger tvingande skäl av allmänintresse, i vilken det endast anges att "det föreligger tvingande skäl av allmänintresse" för beviljandet av bygglov, miljötillstånd och kombinerade tillstånd avseende vissa i rättsakten uppräknade handlingar och arbeten, och som "godkänner" tillstånd för vilka det anges att "det föreligger tvingande skäl av allmänintresse"?

2) a) Utgör artiklarna 1, 5, 6, 7, 8 och 10a i direktiv 85/337/EEG i dess lydelse enligt rådets direktiv

97/11/EG (²) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (³) hinder för en rättslig ordning enligt vilken rätten att genomföra ett projekt som är underkastat en konsekvensutredning kan beviljas genom en rättsakt mot vilken det inte är möjligt att väcka talan vid domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag för att få till stånd en prövning av beslutet om tillstånd för att genomföra detta projekt vad gäller den materiella och formella giltigheten?

b) Ska artikel 9 i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor av den 25 juni 1998 som godkändes av gemenskapen genom rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 (⁴) tolkas som att medlemsstaterna är skyldiga att tillse att det går att få till stånd en prövning av domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag av beslut, handlingar eller underlåtenheter som omfattas av artikel 6 vad gäller frågor om den materiella eller formella giltigheten som är hänförliga till de materiella eller processuella bestämmelser som reglerar godkännande av projekt som ska undergå konsekvensutredningar?

c) Ska med hänsyn till Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor av den 25 juni 1998 som godkändes av gemenskapen genom rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 artikel 10a i direktiv 85/337/EEG i dess lydelse enligt direktiv 2003/35/EG tolkas som att medlemsstaterna är skyldiga att tillse att det går att få till stånd en prövning av domstol eller något annat oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag av beslut, handlingar eller underlåtenheter vad gäller frågor om den materiella eller formella giltigheten som är hänförliga till de materiella eller processuella bestämmelser som reglerar godkännande av projekt som ska undergå konsekvensutredningar?

(¹) Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

(²) Rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 73, s. 5).

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG — Uttalande från kommissionen (EUT L 156, s. 17).

(⁴) Rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (EUT L 124, s. 1).